

28. nedel'a A

*I keby som mal ísť tmavou dolinou,
nebudem sa báť zlého,
lebo ty si so mnou. (Ž 22,4)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 25,6-10a

Pán zástupov vystrojí na tomto vrchu všetkým národom hostinu s mnohými jedlami: hostinu s výborným vínom, so šťavnatými jedlami, s vínom najjemnejším. Strhne na tomto vrchu závoj, ktorý zahaľoval všetkých ľudí a prikrývku, čo zakrývala všetky národy.

Zničí smrť navždy; zotrie Pán Boh slzu z každej tváre a hanbu svojho ľudu odstráni z celej zeme, lebo Pán prehovoril.

V ten deň povedia: "Hľa, náš Boh, v neho sme dúfali a on nás spasí. On je Pán, v ktorého sme dúfali. Jasajme a radujme sa z jeho spásy. Pánova ruka spočinie na tomto vrchu."

Druhé čítanie

List Filipanom 4,12-14.19-20

Bratia a sestry, viem žiť skromne a viem žiť aj v hojnosti. Všetko možné som už skúsil; sýтым byť aj hladovať, mať hojnosť i núdzu trieť. Všetko môžem v tom, ktorý ma posilňuje.

A predsa ste dobre urobili, že ste sa ma ujali v mojom súžení. Môj Boh vám z bohatstva svojej slávy dá skrze Krista Ježiša všetko, čo budete potrebovať.

Bohu a nášmu Otcovi sláva na veky vekov. Amen.

Evanjelium

Matúš 22,1-10

Ježiš znova prehovoril k veľkňazom a starším ľudu v podobenstvách:

"Nebeské kráľovstvo sa podobá kráľovi, ktorý vystrojil svadbu svojmu synovi. Poslal sluhov, aby zavolali pozvaných na svadbu, ale oni nechceli prísť.

Znova poslal iných sluhov so slovami: 'Povedzte pozvaným: Hľa, hostinu som už pripravil, voly a kŕmny dobytok sú pozabíjané a všetko je pripravené; poďte na svadbu!' Ale oni na to nedbali a odišli: jeden na svoje

pole, iný za svojím obchodom. Ostatní pochytili jeho sluhov, zhanobili ich a pozabíjali.

Kráľ sa rozhneval, poslal svoje vojsko, vrahov zahubil a ich mesto vypálil. Potom povedal svojim sluhom: 'Svadba je pripravená, ale pozvaní jej neboli hodní. Preto choďte na rázcestia a zavolajte na svadbu každého, koho stretnete.' Sluhovia vyšli na cestu a pozhánali všetkých, ktorých našli, zlých i dobrých; a svadobná sieň sa zaplnila hodovníkmi."

Na zamyslenie

Všetky tri dnešné čítania upriamujú pozornosť na sled základných postojov a skúseností, ktoré súvisia veľmi podstatne s našou kresťanskou vierou, a ktoré nás pozývajú prežiarť náš život a tak zistiť, do akej miery sú tieto postoje v ňom prítomné.

Keď sa ponoríme do atmosféry prvého čítania, môžeme vycítiť čo to z útechy, nádeje a vďačnosti, ktoré sú vyjadrené v tomto texte. Vnímame aj my v našom živote tie momenty, v ktorých Boh odstraňuje náš smútok a pripravuje nám slávnostnú hostinu radosti? Zakúšajú a cítia aj iní ľudia cez naše postoje tento biblický obraz radosti?

Druhé čítanie nás necháva podieľať sa na Pavlovej odovzdanosti a dôvere. Z jeho osobných skúseností môžeme vycítiť, že umenie života v duchovnej indiferencii, t.j. schopnosti zotrvať v rovnakej miere, rovnako suverénne a odovzdane, tak v utrpení ako aj v radosti, mu nebolo vložené do vienka. Ten, kto pozná Pavlovu osobnosť z iných častí biblie, vie aj to, že to preňho bol určite tvrdý proces výchovy a učenia, prijať takýto postoj. Aké ťažké alebo aké ľahké je to pre nás, prijať rovnako odovzdane a s dôverou rozličné udalosti života? Sme aj my pripravení pustiť sa do dlhého cvičenia, tvrdého zápasu a znova a zas do nového začiatku, aby sme sa mohli priblížiť tomuto základnému postoju?

Podstatné výpovede z evanjelia sa nedajú možno vyvodiť tak celkom jasne. Stretávame sa tu s príbehom o kráľovskej svadobnej hostine, ktorá, chápaná doslovne, poukazuje na veľmi nepravdepodobné a neprirodzené detaily. Áno, táto hostina je neprirodzená, pretože nás chce pozvať a zároveň odhaliť za povrchnosťou skrytý význam. Na to poukazuje už úvodná veta: "Nebeské kráľovstvo sa podobá..." Nejde tu o nejakú jednoduchú svadbu, ale o záverečnú slávnosť obsiahlej spásy, ktorá nám zaznieva už v prvom čítaní. Slávnosť, na ktorú sú pozvaní všetci ľudia, nezávisle od akejkoľvek príslušnosti k určitej kultúre alebo náboženstvu, určitému národu alebo krajine. Áno, nie je tu dokonca ani rozdiel, či títo ľudia podľa ľudských meradiel patria medzi zlých alebo dobrých ľudí. Čo iného je týmto vyjadrené ako to, že Boh túži po tom, s nami, takými, akí sme, so všetkými našimi slabosťami, našou bezmocnosťou, naším opakujúcim sa zlyhaním napriek všetkým námahám sláviť túto hostinu, slávnosť radosti! Napokon je to však tak, že Boh nás pozýva, ale nás nikdy nenúti. Božie pozvanie je myslené ako dar k našej spáse, ale to, či toto pozvanie prijmeme alebo neprijmeme, to je prenechané celkom nášmu osobnému rozhodnutiu. Týmto je aj jasné, aké kresťanské základné postoje sú nám v tomto čítaní priblížené: bdelosť, pripravenosť pre naše rozhodnutia a vedomie zodpovednosti, že sa podieľame našimi rozhodnutiami a ich dôsledkami na vývoji nášho života a sveta – a to buď k spáse alebo k pohrome, nešťastiu. Otázky, ktoré nám v tejto časti biblie zaznievajú, vznikajú sami od seba: ako my reagujeme na Božie pozvanie? Aké mechanizmy, spôsoby odmietania a ospravedlňovania poznáme? Čo je pre nás dôležité, dôležitejšie? Pre čo si nájdeme čas? Na ktorých svadbách chceme tancovať?

To, či budeme alebo nebudeme nasledovať Ježišovmu volaniu, či nasledujúc tomuto volaniu zameriame naše správanie na Ježišovo slovo a skutky, to bude môcť vidieť na našom vyžarovaní. "Kresťan je človek, v ktorého blízkosti je ľahké, veriť v Boha."

28. nedel'a A

*I keby som mal ísť tmavou dolinou,
nebudem sa báť zlého, lebo ty si so mnou. (Ž 22,4)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 25,6-10a

Pán zástupov vystrojí na tomto vrchu všetkým národom hostinu s mnohými jedlami: hostinu s výborným vínom, so šťavnatými jedlami, s vínom najjemnejším. Strhne na tomto vrchu závoj, ktorý zahaľoval všetkých ľudí a prikrývku, čo zakrývala všetky národy.

Zničí smrť navždy; zotrie Pán Boh slzu z každej tváre a hanbu svojho ľudu odstráni z celej zeme, lebo Pán prehovoril.

V ten deň povedia: "Hľa, náš Boh, v neho sme dúfali a on nás spasí. On je Pán, v ktorého sme dúfali. Jasajme a radujme sa z jeho spásy. Pánova ruka spočinie na tomto vrchu."

Druhé čítanie

List Filipanom 4,12-14.19-20

Bratia a sestry, viem žiť skromne a viem žiť aj v hojnosti. Všetko možné som už skúsil; sýтым byť aj hladovať, mať hojnosť i núdzu trieť. Všetko môžem v tom, ktorý ma posilňuje.

A predsa ste dobre urobili, že ste sa ma ujali v mojom súžení. Môj Boh vám z bohatstva svojej slávy dá skrze Krista Ježiša všetko, čo budete potrebovať. Bohu a nášmu Otcovi sláva na veky vekov. Amen.

Evanjelium

Matúš 22,1-14

Ježiš znova prehovoril k veľkňazom a starším ľudu v podobenstvách:

"Nebeské kráľovstvo sa podobá kráľovi, ktorý vystrojil svadbu svojmu synovi. Poslal sluhov, aby zavolali pozvaných na svadbu, ale oni nechceli prísť.

Znova poslal iných sluhov so slovami: 'Povedzte pozvaným: Hľa, hostinu som už pripravil, voly a kŕmny dobytok sú pozabíjané a všetko je pripravené; poďte na svadbu!' Ale oni na to nedbali a odišli: jeden na svoje pole, iný za svojim obchodom.

Ostatní pochytili jeho sluhov, zhanobili ich a pozabíjali. Kráľ sa rozhneval, poslal svoje vojsko, vrahov zahubil a ich mesto vypálil.

Potom povedal svojim sluhom: 'Svadba je pripravená, ale pozvaní jej neboli hodní. Preto choďte na rózcestia a zavolajte na svadbu každého, koho

stretnete.' Sluhovia vyšli na cestu a pozháňali všetkých, ktorých našli, zlých i dobrých; a svadobná sieň sa zaplnila hodovníkmi. Keď kráľ vošiel, aby si pozrel hodovníkov, zbadal tam človeka, ktorý nemal oblečené svadobné rúcho. Povedal mu: 'Priateľu, ako si sem mohol vojsť bez svadobného rúcha?' Ale on onemel. Vtedy rozkázal kráľ sluhom: 'Zviažte mu ruky a nohy a vyhodte ho von do temnôt; tam bude plač a škripanie zubami.' Lebo mnoho je povolaných, ale málo vyvolených."

Na zamyslenie

Všetky tri dnešné čítania upriamujú pozornosť na sled základných postojov a skúseností, ktoré súvisia veľmi podstatne s našou kresťanskou vierou, a ktoré nás pozývajú prežiarť náš život a tak zistiť, do akej miery sú tieto postoje v ňom prítomné.

Keď sa ponoríme do atmosféry prvého čítania, môžeme vycítiť čo to z útechy, nádeje a vďačnosti, ktoré sú vyjadrené v tomto texte. Vnímame aj my v našom živote tie momenty, v ktorých Boh odstraňuje náš smútok a pripravuje nám slávnostnú hostinu radosti? Zakúšajú a cítia aj iní ľudia cez naše postoje tento biblický obraz radosti?

Druhé čítanie nás necháva podieľať sa na Pavlovej odovzdanosti a dôvere. Z jeho osobných skúseností môžeme vycítiť, že umenie života v duchovnej indiferencii, t.j. schopnosti zotrvať v rovnakej miere, rovnako suverénne a odovzdané, tak v utrpení ako aj v radosti, mu nebolo vložené do vienka. Ten, kto pozná Pavlovu osobnosť z iných častí biblie, vie aj to, že to preňho bol určite tvrdý proces výchovy a učenia, prijať takýto postoj. Aké ťažké alebo aké ľahké je to pre nás, prijať rovnako odovzdané a s dôverou rozličné udalosti života? Sme aj my pripravení pustiť sa do dlhého cvičenia, tvrdého zápasu a znova a zas do nového začiatku, aby sme sa mohli priblížiť tomuto základnému postoju?

Podstatné výpovede z evanjelia sa nedajú možno vyvodiť tak celkom jasne. Stretávame sa tu s príbehom o kráľovskej svadobnej hostine, ktorá, chápaná doslovne, poukazuje na veľmi nepravdepodobné a neprirodzené detaily. Áno, táto hostina je neprirodzená, pretože nás chce pozvať a zároveň odhaliť za povrchnosťou skrytý význam. Na to poukazuje už úvodná veta:

"Nebeské kráľovstvo sa podobá..." Nejde tu o nejakú jednoduchú svadbu, ale o záverečnú slávnosť obsiahlej spásy, ktorá nám zaznieva už v prvom čítaní. Slávnosť, na ktorú sú pozvaní všetci ľudia, nezávisle od akejkoľvek príslušnosti k určitej kultúre alebo náboženstvu, určitému národu alebo krajine. Áno, nie je tu dokonca ani rozdiel, či títo ľudia podľa ľudských meradiel patria medzi zlých alebo dobrých ľudí. Čo iného je týmto vyjadrené ako to, že Boh túži po tom, s nami, takými, akí sme, so všetkými našimi slabosťami, našou bezmocnosťou, naším opakujúcim sa zlyhaním napriek všetkým námahám sláviť túto hostinu, slávnosť radosti! Napokon je to však tak, že Boh nás pozýva, ale nás nikdy nenúti. Božie pozvanie je myslené ako dar k našej spáse, ale to, či toto pozvanie prijmeme alebo neprijmeme, to je prenechané celkom nášmu osobnému rozhodnutiu. Týmto je aj jasné, aké kresťanské základné postoje sú nám v tomto čítaní priblížené: bdelosť, pripravenosť pre naše rozhodnutia a vedomie zodpovednosti, že sa podieľame našimi rozhodnutiami a ich dôsledkami na vývoji nášho života a sveta – a to buď k spáse alebo k pohrome, nešťastiu.

Otázky, ktoré nám v tejto časti biblie zaznievajú, vznikajú sami od seba: ako my reagujeme na Božie pozvanie? Aké mechanizmy, spôsoby odmietania a ospravedlňovania poznáme? Čo je pre nás dôležité, dôležitejšie? Pre čo si nájdeme čas? Na ktorých svadbách chceme tancovať?

To, či budeme alebo nebudeme nasledovať Ježišovmu volaniu, či nasledujúc tomuto volaniu zameriame naše správanie na Ježišovo slovo a skutky, to bude môcť vidieť na našom vyžarovaní. "Kresťan je človek, v ktorého blízkosti je ľahké, veriť v Boha."